Dosarul nr.4r-1600/24 Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
4-24013503-02-4r-12042024 Judecător Dorin Munteanu

D E C I Z I E
În numele legii

24 octombrie 2024 mun. Chişinău
Colegiul Penal al Curţii de Apel Chișinău
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Marcel Juganari
Judecători: Ion Bulhac și Silvia Cecan

examinînd în şedinţă publică /fără prezența părților/, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator Fîrfa Fiodor împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 19 martie 2024, prin care a fost admisă contestaţia cet. Mișcoi Mihail Sergiu, privind anularea deciziei de sancţionare şi procesului-verbal nr. MAI060204158 din 09.01.2024 cu încetarea procesului contravențional. Au fost anulate procesul-verbal nr. MAI060204158 din 09.01.2024 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravențional în privința cet. Mișcoi Mihail Sergiu din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă:

La data de 09.01.2024, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Fîrfa Fiodor, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care Mișcoi Mihail Sergiu, a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 223 alin. (1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că: „la data de 09.01.2024, ora 20:30, pe str. M. Sadoveanu, 19, conducând auto jos indicat, a staționat în loc interzis, astfel creând intenționat obstacole în circulația rutieră”.

Pe cale de consecință, Mișcoi Mihail Sergiu, a fost sancționat conform art. 223 alin. (1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900,00 lei.

La data de 25.01.2024, Mișcoi Mihail Sergiu, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia adoptată de agentul constatator din data de 09.01.2024, întocmite în privința sa, a depus o contestație.

În motivarea contestației de către Mișcoi Mihail Sergiu a fost menționat că, la data de 09.01.2024, ora 20:30, autovehiculul de model „Mercedes C350 Hybrid”, cu n/î RYW 043, pe adresa mun. Chişinău, str. Mihail Sadoveanu, 19, a

fost parcat în preajma „Restaurantului Gud”. Tot la data de 09.01.2024, a fost contactat telefonic de către agentul constatator Ion Canţer, care i-a comunicat că urmează de urgență să se apropie de autovehicul. În 2 minute a ajuns la autovehicul, în preajma autovehiculului fiind agenții constatatori, Fîrla Fiodor şi Ion Canţer care discutau cu proprietarul restaurantului sus-indicat, cu care de mai mult timp sunt în conflict deoarece acesta a acaparat ilegal parcarea publică şi, respectiv, pe trotuar şi parcarea publică a organizat rampă pentru marfă.

De asemenea, a mai indicat că, la faţa locului, agenţii constatatori i-au comunicat faptul că proprietarul restaurantului ar fi chemat poliţia deoarece autovehiculul său blochează rampa pentru mărfuri şi acesta nu ar avea posibilitate de a descărca marfa pentru restaurant, iar el – Mișcoi Mihail Sergiu, i-a comunicat faptul că agentul economic nu are dreptul de a amplasa rampă pentru mărfuri pe trotuar şi, respectiv, pe parcarea publică şi a învederat despre existenţa indicatorului 3.32.1. – staţionare interzisă, a indicatorului 6.4.1. – zonă de acţiune a indicatorului şi a indicatorului 6.7.4. – timp de acţiune, conform căruia este interzisă staţionarea autovehiculelor pe o distantă de 25 m în intervalul orelor 09:00 – 20:00, iar la acel moment era ora 20:30, însă, agenţii constatatori, sub pretextul că au chemare şi trebuie să aplice sancţiune, i-au propus să întocmească o decizie în procedură simplificată şi să-i aplice o amendă minimă, propunere evident pe care a refuzat-o şi a somat agenţii constatatori să înceteze comportamentul ilegal.

Ulterior, agenţii constatatori l-au condiționat ori să parcheze autovehiculul în alt loc, ori aceştia vor dispune măsura de constrângere – ridicarea şi aducerea vehiculului la parcare specială, motive din care a fost ilegal constrâns să elibereze acel loc de parcare pentru a se parca proprietarul restaurantului.

Pretinde contestatarul că, un aspect care demonstrează caracterul ilegal al acţiunilor agenţilor constatatori reprezintă faptul că în raza indicatoarelor menţionate mai erau parcate mijloace de transport însă, învederându-le aceştia în continuare au menţionat că chemarea ar fi fost efectuată anume pe autovehiculul său, iar acea persoană le-a indicat doar asupra autovehiculului său. În timp ce discuta cu poliţiştii, a observat cum chelnerul restaurantului a adus 2 pahare cu cafea pentru poliţişti, iar observând acest fapt proprietarul restaurantului i-a semnalizat să intre înapoi în restaurant şi, în acel moment, el – Mișcoi Mihail Sergiu, înţelegând că acţiunile agenţilor constatori sunt părtinitoare, le-a solicitat să întreprindă măsurile ce nu suferă amânare pentru că el – Mișcoi Mihail Sergiu le declară recuzare şi să fie ulterior citat pentru soluţionarea cauzei, cerere respinsă de agenţii constatatori, din motive evidente, în final întocmind în privinţa sa în mod ilegal proces-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. 8473167371617501 din 09.01.2024, de învinuire în comiterea contravenţiei prevăzute la art. 223 alin. (1)

Cod Contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiune sub formă de amendă în mărime de 18 u.c., echivalentul a 900,00 lei.

Învederează instanței de judecată faptul că, în conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie, seria/nr. 8473167371617501 din 09.01.2024, la pct. 6 – „Fapta contravenţională”, agentul constatator a consemnat: „conducătorul auto sus-indicat a staţionat în loc interzis, astfel creând intenționat obstacole în circulația rutieră”, indicând încălcarea prevederilor pct. 69 lit. i) din Regulamentul Circulației Rutiere al RM, care prevede „Oprirea este interzisă: i) în locurile în care vehiculul creează obstacole altor participanți la trafic”.

Aşadar, deşi invocă faptul că ar fi încălcat prevederile art. 69 lit. i) din RCR, la descrierea faptei, agentul constatator indică că ar fi staţionat în loc interzis, nefiindu-i clar, ori autovehiculul său ar fi fost staţionat în loc interzis ori autovehiculul ar fi fost oprit în loc interzis.

Cu trimitere la prevederile pct. 69 lit. i) din Rgulamentul Circulaţiei Rutiere al RM, invocă faptul potrivit căruia, pe cale de consecinţă, nu-i este clar nici în prezent cărei categorii de participanți la traficul rutier autovehiculul său ar fi creat obstacol, în situaţia în care, automobilul de model „Mercedes C350 Hybrid”, cu n/î RYW 043, a fost parcat în spaţiul special prevăzut pentru parcare.

Luând în considerare faptul că nu a încălcat prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere, iar autovehiculul de model „Mercedes C350 Hybrid”, cu n/î RYW 043, staţiona regulamentar, și-a exprimat dezacordul în conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a înaintat contestaţie, din motiv că nu există faptă contravenţională, iar procesul contravenţional urmează a fii încetat.

În drept, consideră că, decizia agentului constatator, fixată în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. 8473167371617501 din 09.01.2024, întocmit de către agentul constatator Fîrfa Fiodor, în baza art. 223 alin. (1) Cod Contravenţional, este ilegală şi aceasta urmează a fi anulată, cu încetarea procesului contravenţional în privinţa sa, de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 223 alin. (1) Cod Contravenţional, din următoarele motive:

Astfel, pretinde contestatarul, procesul-verbal cu privire la contravenţie, potrivit art. 442 alin. (1) Cod Contravenţional, reprezintă un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar în virtutea jurisprudenței CtEDO, care a consacrat faptul că domeniul contravenționalului este asimilat celui penal (cauza Ziliberberg c. Moldovei, Cererea nr. 61821/0).

Totodată, în conformitate cu art. 375 alin. (1) Cod Contravenţional aî RM, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atât timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod (cauza Barberâ, Messegue şi Jabardo c. Spaniei, pct. 77). Curtea menţionează că sarcina probei revine acuzării, or până la proba contrarie, persoana se consideră nevinovată.

Relevantă speţei este şi cauza Anghel c. României, în care CtEDO a notat că articolul 6 din Convenţia Europeană este aplicabil în pofida faptului că dreptul intern nu califică drept „faptă penală” anumite contravenţii, legiuitorul alegând să scoată în afara legii penale unele fapte care, deşi aduc atingere ordinii publice, au fost săvârşite în împrejurări care conduc la concluzia că acestea nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracţiuni. Acest fapt nu este însă determinant pentru aplicabilitatea articolului 6 § 1 din Convenţie, întrucât dispoziţiile din dreptul intern nu au decât o valoare relativă (Oztiirk c. Germaniei, hotărârea din 21 februarie 1984, seria A, nr. 73, pag. 19, pct. 52, 51).

La fel, Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenţiei în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanţiilor fundamentale – printre care şi prezumţia de nevinovăţie – care protejează cetăţenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităţilor, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenţie. Reiterând importanţa, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanţii, destinată să restabilească echilibrul dintre presupuşii autori ai faptelor ilegale şi autorităţile chemate să îi urmărească şi pedepsească. Curtea consideră că, astfel de cauze nu se examinează echitabil, astfel cum prevede articolul 6 din Convenţie.

Cu trimitere la prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3), (5) și art. 223 alin. (1) Cod Contravenţional, în prim plan învederează că, pe lângă aspectele menţionate, latura subiectivă a contravenţiei imputate lui prevede săvârşirea contravenţiei cu intenţie directă sau indirectă pentru a crea obstacole în circulaţia rutieră, iar la caz, pornind de la circumstanţele de fapt ale cauzei, chiar şi prin absurd dacă să admite că ar fi avut loc o staţionare interzisă, nu există absolut nici un indiciu din care cel puţin să determine că persoana care a parcat autovehiculul său ar fi avut intenţia de a crea obstacole circulaţiei rutiere, mai ales în contextul în care autovehiculul era parcat în loc special amenajat pentru parcare.

Aşadar, până în prezent agentul constatator nu a administrat absolut nici o probă din care să rezulte săvârşirea de către el – Mișcoi Mihail Sergiu a unei contravenţii cu intenţie.

Cu trimitere la prevederile art. art. 458, 7, 10, 375 Cod Contravenţional al RM, invocă faptul potrivit căruia, datorită faptului că procesul-verbal cu privire ta contravenţie seria/nr. 8473167371617501 din 09.01.2024, întocmit de către agentul constatator Fîrfa Fiodor, a fost întocmit în mod abuziv, în lipsa unui temei legal, or, el – Mișcoi Mihail Sergiu nu a comis fapta contravenţională pentru care a fost sancţionat prin decizia agentului constatator, prin aplicarea amenzii în mărime de 18 u.c., or, automobilul de model „Mercedes C350 Hybrid”, cu n/î RYW 043, staţiona regulamentar, or, indicatoarele rutiere existente la faţa locului interzic staţionarea autovehiculelor în intervalul de timp cuprins între orele 08:00 şi 20:00, iar autovehiculul era parcat în locul respectiv după orele 20:00, or acest fapt este

dovedit prin ora indicată în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, care este de fapt ora 20:30, mai mult decât atât, în calitate de material probatoriu, în conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator nu a indicat nimic, iar în lipsa unor probe certe, vinovăţia sa în comiterea contravenţiei imputate nu poate fi demonstrată. Mai mult ca atât, jurisprudenţa CtEDO în cauza Anghels c. României din 04.10.2007, Curtea a reiterat constant că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabiliiate şi adevăr, punând contravenientul într-o situaţie dezavantajată.

Totodată, reieşind din normele vizate, dar şi analizând circumstanţele cauzei date, remarcă faptul că agentul constatator nu a prezentat nici o probă verosimilă întru susţinerea actului de sancţionare, conform art. 375 din Codul Contravenţional.

Suplimentar, este necesar de a lua în consideraţie prevederile art. 25 pct. 15) al Legii nr. 320 „Cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului", care reglementează atribuţiile poliţistului şi în care se impune obligaţia poliţistului de a asigura existenţa probelor de încălcare a legislaţiei, în cazul dat, nu a fost administrată nici o probă, fapt care demonstrează că nu a săvârşit contravenţia imputată, iar agentul constatator, în mod conştient şi abuziv, a admis o încălcare directă a normelor sus-menţionate.

Cu trimitere la prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravenţional al RM, invocă faptul potrivit căruia, agentul constatator doar a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, fără a anexa vreo probă întru susţinerea învinuirii aduse lui.

Mai mult ca atât, CtEDO în jurisprudenţa sa, reaminteşte că în materie penală/contravenţională, problema administrării probelor trebuie analizată în temeiul paragrafelor 2 şi 3 ale articolului 6 din CEDO.

Primul consacră principiul prezumţiei de nevinovăţie. Printre altele, el impune instanţei ca, în îndeplinirea rolului său, aceasta să nu pornească de la ideea preconceptă că inculpatul a săvârşit într-adevăr fapta imputată, sarcina probei revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

Este necesar ca instanţa să indice inculpatului acuzaţiile care i se aduc, precum şi ca aceasta să ofere probe suficiente pentru ca prezumţia de vinovăţie să fie întemeiată (Barberâ, Messegue şi Jabardo c. Spaniei, hotărârea din 6 decembrie 1988, seria A, nr. 146, pag. 33, pct. 77; Bernard c. Franţei, hotărârea din 23 aprilie 1998, Culegere de decizii şi hotărâri 1998-11, pag. 879, pct. 37).

Respectiv, consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție emis de către agentul constatator este pasibil de a fi anulat.

Totodată, acuzaţiile aduse persoanei învinuite trebuie să fie clare şi formulate în aşa fel încât persoana să cunoască cu certitudine învinuirea, fiindu-i

prezentate probele colectate, iar la caz nu este dovedită încălcarea pentru care a fost sancţionat, mai mult ca atât, fiind încălcate şi un şir de alte norme procedurale.

Reieşind din conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit de agentul constatator, se impune concluzia că agentul constatator a acţionat nefondat, acţiunile sale fiind ilegale.

În ordinea celor expuse, reţine jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului care a consacrat că dreptul de acces la instanţă trebuie să fie „concret şi efectiv" (Rellet c. Franţei, pct. 38; Zubac c. Croaţiei (MC), pct. 76-79). Efectivitatea dreptului de acces impune ca un individ „să beneficieze de o posibilitate clară şi concretă de a contesta un act ce constituie o ingerinţă în drepturile sale".

Respectiv, învederează că, agentul constatator nu a stabilit vinovăţia sa aşa cum nu a prezentat careva probe în acest sens.

Cu trimitere la prevederile art. art. 375 alin. (3), 441 alin. (1) fit. a), 461 alin. (1) Cod Contravenţional, invocă faptul potrivit căruia, reieşind din considerentul că, la materialele dosarului nu există nici o probă care ar dovedi existenţa faptei contravenţionale şi ar proba vinovăţia în comiterea acesteia de către el – Mișcoi Mihail Sergiu, conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată şi ilegală, astfel că, contestaţia depusă de el este întemeiată şi demnă de admis.

În final, cu trimitere la prevederile art. art. 448 alin. (1), 395 alin. (11) Cod Contravenţional, invocă faptul potrivit căruia, întemeindu-se pe normele sus-menţionate, consideră că instanţa de judecată urmează a dispune încetarea procesului contravenţional în privinţa s-a din motiv că cu certitudine nu a săvârşit contravenţia prevăzută de art. 223 alin. (1) Cod Contravenţional.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 19 martie 2024, a fost admisă contestaţia cet. Mișcoi Mihail Sergiu, privind anularea deciziei de sancţionare şi procesului-verbal nr. MAI060204158 din 09.01.2024 cu încetarea procesului contravențional. Au fost anulate procesul-verbal nr. MAI060204158 din 09.01.2024 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravențional în privința cet. Mișcoi Mihail Sergiu din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Nefiind de acord cu hotărîrea nominalizată, agentul constatator Fîrfa Fiodor a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii, cu dispunerea rejudecării în primă instanţă.

În motivarea recursului s-au invocat următoarele motive:

- în baza probelor acumulate, care servesc la constatarea existenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, agentul constatator întocmeşte procesul-verbal cu privire la contravenţie sau decizie a agentului contatator în dependentă de situaţie cu respectarea prevederilor art. 4511 Cod Contravenţional;

- în contextul normelor precitate în context este necesar de stipulat faptul că agentul constatator, subsemnatul Fîrfa Fiodor. am respectat normele procesuale şi materiale expuse, totodată am prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravenţional intentat împotriva cet. Miscoi Mihail.

În temeiul prevederilor art.471 Cod Contravențional, alin. (1) recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată, că recursul este necesar de a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărîrea atacată, dacă acesta este nefondat.

Din materialele dosarului, Colegiul Penal reține că, la data de 09.01.2024, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Fîrfa Fiodor, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care Mișcoi Mihail Sergiu, a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 223 alin. (1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că: „la data de 09.01.2024, ora 20:30, pe str. M. Sadoveanu, 19, conducând auto jos indicat, a staționat în loc interzis, astfel creând intenționat obstacole în circulația rutieră”.

Pe cale de consecință, Mișcoi Mihail Sergiu, a fost sancționat conform art. 223 alin. (1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900,00 lei.

La data de 25.01.2024, Mișcoi Mihail Sergiu, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia adoptată de agentul constatator din data de 09.01.2024, întocmite în privința sa, a depus o contestație.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 19 martie 2024, a fost admisă contestaţia cet. Mișcoi Mihail Sergiu, privind anularea deciziei de sancţionare şi procesului-verbal nr. MAI060204158 din 09.01.2024 cu încetarea procesului contravențional. Au fost anulate procesul-verbal nr. MAI060204158 din 09.01.2024 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravențional în privința cet. Mișcoi Mihail Sergiu din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima

instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator și va menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 19 martie 2024.

Colegiul Penal, reiterează că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

Colegiul Penal din materialele dosarului reține că, agentul constatator nu a putut prezenta careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art. 457 al. 1 Cod Contravenţional.

Conform prevederilor art. 21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. în cazul dat. instanţa consideră că vinovăţia contestatarului n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenţiei. Astfel, doar procesul - verbal de contravenţie nu poate fi considerată o probă concludentă şi pertinentă întru confirmarea vinovăţiei făptuitorului.

Colegiul penal reiterează că conform art. 375 Cod Contravenţional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Articolul 425 alin. (1) şi (2) Cod Contravenţional prevede că, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul - verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video,

fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice ş: medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent celor enunţate Colegiul penal conchide că, prima instanţă justificat şi întemeiat a apreciat că la caz, agentul constatator n-a prezentat careva probe concludente şi pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către contravenient a contravenţiei imputate, nu sunt probe ce confirmă vinovăţia contestatarului în comiterea contravenţiei care i se impută.

Argumentele invocate de contravenient nu au fost combătute de către recurent, care urmează să prezinte probe ce ar confirma vinovăţia persoanei trase la răspundere contravenţională, astfel lipsesc careva probe ce ar dovedi vinovăţia contravenientului de comiterea contravenţiei, prevăzute de art.223 alin.1) Cod contravențional.

Astfel, din motiv că agentul constatator nu a prezentat probe în confirmarea vinovăţiei contravenientului, unica probă prezentată instanţei fiind procesul-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată corect a ajuns la concluzia de a anula procesul-verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional, din motivul lipsei faptului contravenţiei în acțiunele lui contravenientului și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

În conformitate cu prevederile art.375 alin.(3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În corespundere cu prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravenţional, procesul contravenţional încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

Iar, conform prevederilor art.461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional

Reieșind din cele relevate, Colegiul Penal consideră întemeiată concluzia primei instanţe în speța dedusă judecății, de a înceta procesul din lipsa faptului contravenţiei.

Mai mult, Colegiul penal reține că, agentul constatator nu a motivat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărîrii primei instanțe, or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare acesteia.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator Fîrfa Fiodor și se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 19 martie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator Fîrfa Fiodor și se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 19 martie 2024, prin care a fost admisă contestaţia cet. Mișcoi Mihail Sergiu, privind anularea deciziei de sancţionare şi procesului-verbal nr. MAI060204158 din 09.01.2024 cu încetarea procesului contravențional. Au fost anulate procesul-verbal nr. MAI060204158 din 09.01.2024 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravențional în privința cet. Mișcoi Mihail Sergiu din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Marcel Juganari

Judecători: Ion Bulhac

Silvia Cecan